

'DURACELL, MRS. TANAKA SAID'

FERDINANDO FREGA

DURACELL, श्रीमती TANAKA म्हणाल्या

जपानी मृत्यू

The Art of Attraction · 12

त्या दिवशी मी मिलानमध्ये मुख्यालयात होतो. मार्केटिंगच्या लोकांना मला समजावायचे होते की एखादे उत्पादन फक्त लोकांना त्याचा वास घेऊ देऊन कसे विकता येते — अशी गोष्ट जिचा कोणी कधी विचारच केला नव्हता.

आम्ही ग्रूमिंगची उत्पादने विकत होतो आणि अन्नाशी आमचा कधीही कोणताही संबंध आला नव्हता. पण जे तर्कशुद्ध वाटत होते, त्याला वास्तवात एक वेगळे परिमाण भेटले, जिथे कल्पनेने नॉयरशी लग्न केले आणि अचानक ते सत्य झाले.

कल्पना अशी होती की एखाद्या ग्राहकाला आम्ही एखाद्या उत्पादनाच्या ट्रेचा वास घ्यायला सांगितला, तर तो आम्हाला सांगेल की त्याला दाबलेल्या पुठ्याशिवाय कसलाच वास येत नाही. आणि मीच त्याला सांगणार होतो की केवळ ब्रँडमागे असलेला यशाचा सुगंध त्याला येत नव्हता.

आहाहाहाहाहाहाहा.

पण पार्श्वभूमीत हरवून जाऊ नका. ही कथा त्याबद्दल नाही.

मी माझा हॉट डॉग खाऊन नुकताच परतलो होतो, तेव्हा अगदी द्वारपालाच्या खोलीजवळच्या बाहेर पडण्याच्या जागी माझे CEO निघण्याच्या तयारीत भेटले. त्यांनी मला बोलावले आणि म्हणाले: “Frega, माझ्याबरोबर चल. मार्केटिंगवाल्यांशी खेळणे थांबव, त्यांना कधीच कळणार नाही, जोपर्यंत ते तुला प्रत्यक्ष मैदानात काम करताना पाहत नाहीत. चल, आपण विमानतळावर जात आहोत, एका Gillette सहकाऱ्याला भेटायला, जपानच्या नव्या CEO, श्रीमती TANAKA.

“तू पाहशील, ती एक सुस्वभावी स्त्री आहे, आणि तिला कॅलाब्रियन माणसे आवडतात. फार पूर्वी तिचा एक बॉयफ्रेंड तुझ्या भागातला होता; Boston मधल्या आमच्या मागच्या बोर्ड मीटिंगमध्ये तिने मला सांगितले.”

“पण Dottore, मला जपानी येत नाही, त्या भागात माझ्या कधी गर्लफ्रेंड नव्हत्या, कसे वागावे किंवा काय बोलावे मला कळणार नाही. मी तिथे कधी गेलोच नाही.”

“चल, गाडीत बस, तू चालव. आपण Milano Malpensa ला जात आहोत आणि वाटेत मी तुला समजावतो. जो कोणी तुला शोधेल त्याला माझी सेक्रेटरी सांगेल की तू माझ्याबरोबर मोहिमेवर आहेस.”

आमच्यापुढे साधारण पन्नास मिनिटांचा रस्ता होता, आणि त्यांनी मला वैयक्तिक प्रश्न विचारायला सुरुवात केली: कुटुंब, मुले, माझ्या वडिलांची खबर — ज्यांना ते चांगले ओळखत होते. कामाचे काहीच नाही. विमानतळापूर्वीच्या शेवटच्या दहा मिनिटांतच त्यांनी मला येणाऱ्या व्यक्तीबद्दल काही तांत्रिक तपशील दिले.

श्रीमती Tanaka यांना अलीकडेच एक दुःख सोसावे लागले होते, त्यांच्या वडिलांचा मृत्यू आणि सांत्वन करण्यासाठी ही चांगली संधी होती. ओळींच्या दरम्यान हेही कळले की त्या Duracell च्या जागतिक बोर्डमधून आल्या होत्या आणि Gillette मधली ही नवी नियुक्ती त्यांना काही तिमाहींपूर्वीच मिळाली होती. पण त्यामागे काय होते याचा कोणताही संशय नव्हता, किमान माझ्या अक्षांशावर तरी नाही.

मी त्यांना येताना पाहिले: मध्यम उंची, देखण्या, हसतमुख. माझ्या CEO नी दोन्ही गालांवर रीतीप्रमाणे चुंबन घेऊन त्यांचे आपुलकीने स्वागत केले. माझी तितकी जवळीक नव्हती आणि मी फक्त त्यांच्या हाताचे चुंबन घेतले, आणि त्या हसल्या.

त्यांनी आधी स्वच्छतागृह वापरायचे आहे असे सांगितले आणि मग बारच्या एका छोट्या टेबलापाशी थांबायचे, काहीतरी पिण्यासाठी आणि थोडे बोलण्यासाठी.

त्या थोड्याच वेळात परत आल्या, ताज्यातवान्या आणि आधीपेक्षाही अधिक सुगंधित, आणि माझ्या CEO नी त्यांच्याकडे वळून सांत्वन व्यक्त केले. त्यांनी उत्तर दिले:

“मृत्यू सगळ्या जगात सारखाच असतो, पण मृत्यूकडे पाहणाऱ्या आणि आयुष्याची कहाणी सांगणाऱ्यांचे तत्त्वज्ञान, पौरात्य लोकांसाठी, पाश्चात्य तत्त्वज्ञानापासून फार दूर आहे.” त्यांना काय म्हणायचे होते?

“त्यांची आठवण येते तेव्हा तुम्ही रडता. आम्ही त्यांची कहाणी सांगताना हसतो, कारण ते जे होते त्यातच नव्हे, तर त्यांनी जे केले त्यात ते जगतात.”

ही एक नवी आणि त्याच वेळी कठीण संकल्पना होती. माझा तोल गेला नाही, पण ती पचवायला मला जड गेले.

मग त्या माझ्याकडे वळल्या आणि अस्खलित कॅलाब्रियन बोलीत म्हणाल्या: “Capisci sti.”

आहाहाहाहाहाहाहाहा.

ते दोघे साधारण दहा मिनिटे एकत्र राहिले, खासगी संभाषणात, आणि मी त्यांच्या शब्दांचा विचार करत राहिलो. परत जाताना माझ्याजवळून जाताना त्यांनी निरोप घेतला आणि निघून गेल्या, आणि त्या जात असताना मी त्यांना मागून हाक मारली, ओरडून:

“श्रीमती Tanaka, capiscia aaaa.”

त्या हसल्या आणि निघून गेल्या.

मुख्यालयात परतायला गाडीत आणखी पन्नास मिनिटे. CEO गप्प राहिले, काहीच बोलले नाहीत, आणि मी प्रश्न न विचारता गाडी चालवत राहिलो, तोपर्यंत एका क्षणी ते मला म्हणाले:

“जपानी सहकारी मला म्हणाली की तू एक सुस्वभावी माणूस आहेस, पण तुझ्यापासून सावध राहायला हवे.” का?

“ती म्हणाली की तुझ्यासारखी माणसे कंपन्यांसाठी काम करत नाहीत,
आणि त्या चालवतही नाहीत.” मग ती काय करतात?

ते हसले आणि म्हणाले: “Capisci sti.”

Ferdinando